



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: RNDr. Z. K., Ph. D.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2018 č. j. MSK 81650/2018

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2018 č.j. MSK 81650/2018, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Městského úřadu Bílovec ze dne 18. 4. 2018 sp. zn. SÚ/36395-12/6167-2012/Hyn, kterým bylo zastaveno vyvlastňovací řízení o omezení vlastnického práva odpovídajícího věcnému břemeni k pozemku parc. X v k.ú. x, a to pro účely veřejně prospěšné stavby "Přeložka silnice II/464km 3,8 – 5,59 Studénka – SO 6421 Přeložka přípojky VN pro firmu Malbel v km 5,150" (dále jen stavba).
2. Žalobce v podané žalobě vymezil tyto žalobní body:
 1. Napadené rozhodnutí nerespektuje rozsudek Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22A 42/2016, když nebylo vydáno rozhodnutí ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), v platném znění (dále jen „zákon o vyvlastnění“).
 2. Správní orgán postupoval v rozporu s koncentrační zásadou, když umožnil vyvlastniteli dodatečně doložit listinu (územní rozhodnutí), která by prokazovala účel vyvlastnění. Takový úkon byl nadbytečný a nezákonný. Rovněž následné zastavení řízení z důvodu nedodání listin prokazujících veřejný zájem je nezákonné. Pro neprokázání veřejného zájmu má být žádost o vyvlastnění zamítnuta. Žalobce zdůraznil, že nemohl brojit proti výzvě správního orgánu I. stupně k dodatečnému doložení listin adresované vyvlastniteli, a proto tuto námitku vznesl až v odvolání.
 3. Správní orgán I. stupně se v prvostupňovém rozhodnutí vůbec nezabýval požadovanými náhradami, což je jeho povinností, ať už rozhodne jakkoliv. V důsledku zastavení řízení může vyvlastnitel kdykoliv podávat nové žádosti o vyvlastnění. Správní orgány obou stupňů se přitom ve zrušených rozhodnutích zabývaly poskytnutím náhrady a dalších nákladů vzniklých při řízení. Nyní však o tom rozhodnuto nebylo. Žalobce proto zůstává v nevědomosti, zda ke škodám došlo či nikoliv a kdo má povinnost náhrady.
 4. V usnesení správního orgánu I. stupně chybí vypořádání se všemi vznesenými námitkami podanými nejpozději při ústním jednání. Žalovaný se s touto odvolací námitkou řádně nevypořádal.
 5. Výrok usnesení správního orgánu I. stupně je v rozporu s ust. § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), neboť neobsahuje rozhodnutí o nárocích, respektive otázce náhrad škod a proplacení nákladů řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobní námitky jsou v podstatě shodné s námitkami odvolacími, s nimiž se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal. Žalovaný zdůraznil, že na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě a navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) zrušil v odvolacím řízení rozhodnutí o vyvlastnění a vrátil věc správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Rozsah takového projednání vždy záleží na důvodech, pro které došlo ke zrušení rozhodnutí. V daném případě bylo zpochybněno územní rozhodnutí jako stěžejní podklad vyvlastnění. V novém projednání věci proto vyvlastňovací úřad musel v souladu s nastíněným právním názorem vyhodnotit uvedený podklad jako nedostatečný a podanou žádost jako neúplnou.

Správní orgán v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzval vyvlastnitele, aby svou žádost doplnil o územní rozhodnutí na umístění stavebního záměru v souladu s ust. § 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastnění. Jelikož tento podklad doložen nebyl, řízení bylo zastaveno. K zastavení řízení došlo podle obecného ustanovení správního řádu a nikoliv podle zákona o vyvlastnění. Jelikož žádost o vyvlastnění neměla stanovené náležitosti, řízení o vyvlastnění ve formě nového projednání nemohlo proběhnout a ust. § 24 odst. 1 zákona o vyvlastnění nebylo možno aplikovat. K námitce žalobce na nerespektování koncentrační zásady žalovaný poukázal na ust. § 22 odst. 2 zákona o vyvlastnění, podle kterého se zásada koncentrace vztahuje jen k uplatnění námitek proti vyvlastnění. Na doplnění žádosti v novém projednání věci po zrušení rozhodnutí odvolacím orgánem tedy zásada koncentrace vůbec nedopadá. K námitkám týkajícím se absence rozhodnutí o náhradě újmy, absence vypořádání se všemi vznesenými námitkami a požadavků na obsah výroku usnesení se žalovaný již vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s.ř.s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě.
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že společnost ČEZ Distribuce, a.s. podala dne 17.12.2012 u Městského úřadu Bílovec, jakožto správního orgánu I. stupně žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení ve věci omezení vlastnického práva k pozemku parc. č. X v k.ú. x, jehož vlastníkem je žalobce, a to pro uskutečnění veřejně prospěšné stavby. Po provedeném řízení vydal správní orgán 1. stupně dne 19. 11. 2015 pod č. j. V/36395-12-6167-2012/Nov rozhodnutí o vyvlastnění omezením vlastnického práva k pozemku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 4. 2016 č. j. MSK 9195/2016 tak, že odvolání bylo zamítnuto. Toto rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 11. 2016 č. j. 22A 42/2016-47. Se závěry krajského soudu zde učiněnými se ztotožnil rovněž NSS, který rozsudkem ze dne 26. 7. 2017 č. j. 2As 341/2016-41 zamítl kasační stížnost žalovaného.
6. Krajskému soudu jsou z jeho úřední činnosti (sp. zn. 22A 157/2014 ve věci téhož žalobce proti témuž žalovanému o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2014 č.j. MSK 122490/2014 ve věci nenařízení odstranění stavby) známy následující skutečnosti:

Územním rozhodnutím ze dne 8. 12. 2004 č. j. SŘUP 155/2004/No-5, které nabylo právní moci dne 15. 1. 2005, byla umístěna stavba „Přeložka silnice II/464 km 3,8–5,59 Studénka na pozemcích v k. ú. x“. Toto rozhodnutí bylo v předchozím vyvlastňovacím řízení předloženo jako podkladové rozhodnutí, jímž byl prokazován veřejný zájem na vyvlastnění, resp. zřízení věcného břemene k pozemku žalobce. Krajský soud se ve věci 22 A 157/2014 zabýval otázkou, zda označené územní rozhodnutí jako dle platné právní úpravy jediné podkladové rozhodnutí pro realizaci stavby energetické přípojky má v případě posuzované stavby, tj. objektu SO 6421 - přeložka přípojky VN pro firmu Malbel v km 5,15 přeložky silnice II/464 relevanci podkladového rozhodnutí. Na základě obsahu územního rozhodnutí dospěl krajský soud k závěru o rozporuplnosti textové a

grafické části tohoto rozhodnutí se stanoviskem žalovaného, že tímto rozhodnutím byla stavba na pozemku žalobce umístěna a dospěl k závěru podrobně odůvodněném u rozsudku ze dne 21. 9. 2016 č. j. 22 A 157/2014-44, že územní rozhodnutí nemůže být podkladovým rozhodnutím pro posuzovanou stavbu a rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2014 č.j. MSK 122490/2014 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 31. 8. 2017 č. j. 3As 255/2016-36, který nabyl právní moci dne 7. 9. 2017, a v němž NSS potvrdil správnost závěru krajského soudu.

7. Ze správních spisů v nyní posuzované věci krajský soud dále zjistil, že na základě zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 11. 2016 č. j. 22A 42/2016-47 probíhalo znovu odvolací řízení, v němž žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 10. 2017 č. j. MSK 129850/2017 rozhodl o odvolání žalobce tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. V dalším řízení správní orgán I. stupně výzvou ze dne 4. 4. 2018 v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzval vyvlastnítele, aby žádost o vyvlastnění doplnil o územní rozhodnutí na umístění stavebního záměru v souladu s § 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastnění, když dle jím doloženého územního rozhodnutí nemohla být stavba umístěna, k čemuž dospěly soudy ve shora označených rozsudcích. Výzva obsahuje poučení, že nebude-li ve stanovené lhůtě nedostatek žádosti odstraněn, bude řízení zastaveno podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. K provedení úkonu odstranění vady žádosti určil správní orgán vyvlastniteli lhůtu do 12. 4. 2018. Současně bylo vyvlastňovací řízení v souladu s ust. § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno. Vyvlastnitel ve stanovené lhůtě vadu žádosti neodstranil, a proto správní orgán I. stupně vydal dne 18. 4. 2018 pod sp. zn. SÚ/36395-12/6167-2012/Hyn usnesení, kterým podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu vyvlastňovací řízení zastavil. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
8. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
9. Podle ust. § 18 odst. 2 písm. b) zákona o vyvlastnění žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení musí obsahovat kromě náležitostí stanovených zvláštním právním předpisem, zejména doložení skutečností nasvědčujících tomu, že byly splněny podmínky pro vyvlastnění (§ 3 – 5).
10. Podle ust. § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění, vyvlastnění je přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem a jen, jestli veřejný zájem na dosažení tohoto účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. Vyvlastnění není přípustné, je-li možno práva k pozemku nebo stavbě potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění získat dohodou nebo jiným způsobem.
11. Podle ust. § 4 odst. 2 zákona o vyvlastnění, veřejný zájem na vyvlastnění musí být prokázán ve vyvlastňovacím řízení.

12. Krajský soud nesdílí názor žalobce, že napadené rozhodnutí, jakož i usnesení správního orgánu I. stupně nerespektují závěry rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22A 42/2016. Správní orgány byly vázány závěrem krajského soudu, že v průběhu vyvlastňovacího řízení nebyl prokázán veřejný zájem pro vyvlastnění, neboť předložené územní rozhodnutí nebylo relevantním podkladem osvědčujícím existenci veřejného zájmu. V intencích tohoto právního názoru žalovaný zrušil předchozí rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to rozhodnutím ze dne 13. 10. 2017 č. j. MSK 129850/2017 a vrátil mu věc k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení postupoval správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu a § 18 odst. 2 zákona o vyvlastnění. Jelikož žádost vyvlastnítele neobsahovala doložení skutečností nasvědčujících existenci veřejného zájmu, tj. doložení správního rozhodnutí, které by bylo podkladem pro vyvlastnění, byl vyvlastnitel vyzván výzvou podle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění tohoto nedostatku žádosti a současně bylo řízení přerušeno. Jelikož vyvlastnitel přes řádné poučení o následcích nevyhovění výzvě na tuto v určené lhůtě nereagoval, správní orgán I. stupně řízení v souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil.
13. Krajský soud uzavírá, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v intencích správního řádu jako obecného právního předpisu i zákona o vyvlastnění jakožto speciálního právního předpisu pro danou věc. Žalobcům názor, že mělo být rozhodnuto podle ust. § 24 odst. 1 věty první zákona o vyvlastnění, je nesprávný, neboť v posuzované věci nebyly dány procesní podmínky pro takové rozhodnutí. Ust. § 24 citovaného předpisu upravuje náležitosti meritorního rozhodnutí, tj. rozhodnutí o věci samé. Tak daleko však posuzované řízení nedospělo, když nebyly naplněny procesní podmínky v podobě perfektní žádosti. Pro tento procesní nedostatek nemohl správní orgán pokračovat v řízení ani vydat meritorní rozhodnutí. Na tom nic nemění, že ve věci již dříve proběhlo řízení, jež dospělo k meritornímu rozhodnutí, neboť to bylo následně rozhodnutím odvolacího orgánu v důsledku závazného právního názoru soudu zrušeno. Jelikož důvodem zrušení byl nedostatek v podané žádosti, dostalo se řízení po zrušení meritorního rozhodnutí do počáteční fáze, tj. odstraňování nedostatků žádosti a v této fázi bylo také ukončeno. Z uvedených důvodů neshledal krajský soud 1. žalobní bod důvodným, stejně jako žalobní bod 2. a 3., když všechna tato žalobní tvrzení má shora uvedenou právní argumentaci za vypořádaná.
14. Ani čtvrtý žalobní bod neshledal krajský soud důvodným. Z důvodů již shora uvedených nemohlo být obsahem usnesení o zastavení řízení vypořádání žalobcem vznesených námitek, které se vázaly k předchozímu řízení, jež vyústilo v meritorní rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ze dne 19. 11. 2015 č. j. V/36395-12-6167-2012-Nov. Další řízení probíhající po zrušení tohoto rozhodnutí nedospělo tak daleko, aby mohly být jakékoliv námitky vzneseny. Se stejnou odvolací námitkou se žalovaný řádně vypořádal na str. 10 napadeného rozhodnutí.
15. Nedůvodný je také pátý žalobní bod, neboť nebylo-li ve věci vydáno meritorní rozhodnutí, nemohly být řešeny ani otázky náhrady škod a nákladů řízení. Také s touto shodnou odvolací námitkou se žalovaný řádně vypořádal, a to na str. 11 napadeného rozhodnutí.

16. Nad rámec uvedeného krajský soud zdůrazňuje, že nyní přezkoumávaná rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vyzněla ve prospěch žalobce, když ten v návaznosti na svou předchozí úspěšnost v soudním přezkumu ve věcech vedených u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22A 42/2016 a 22A 157/2014 byl úspěšný také v dalším řízení před správním orgánem. Krajský soud tudíž neshledal, že by v nyní posuzované věci byl žalobce jakkoliv zkrácen na svých právech, což v žalobě ani výslovně netvrdí (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2013, č.j. 6 Ca 130/2009-115).
17. Na základě shora uvedené právní argumentace krajský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
18. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu s tímto řízením nevznikly žádné náklady nad rámec běžného úředního postupu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. března 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu